

OBĚTI KOMUNISMU SE NESMÍ ZAPOMENOUT

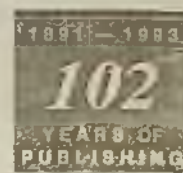
Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 20. DUBNA 1994 • ČÍSLO 87 • WEDNESDAY APRIL 20, 1994

Dnešní cena \$1.00

■ WASHINGTON

Po bolestných úpravách od konce "studené války", hospodářské podmínky pro ruský lid se začnou zlepšovat příští rok, podle úředníka IMF - Mezinárodního peněžního fondu. Tento úředník také řekl reportérům, že cesta ke kapitalistickému systému volného trhu je nezvratná, přes politické nepokoje a opozici zastánců "tvrdé linie". IMF, který pomáhá zemím s hospodářskými problémy, dosáhl v březnu úmluvy o půjčce Rusku v částce půldruhého bilionu dolarů záměnou za slib, že Rusko zavede nové daně a tužší kontrolu vydání.

Tato úmluva mezi ředitelem IMF a ruským ministerským předsedou Viktorom Černomyrdinem umožní Moskvě zažádat si o další půjčky v částce \$4 bilionů od IMF a o další biliony pomoci od Světové banky.

Aby Rusko dosáhlo bodu soběstačnosti a nepotřebovalo další pomoc od Západu, řekl úředník IMF, bude vyžadovat úlevy od dluhů v částce \$34 biliony, což mu může poskytnout financování Světové banky a soukromý kapitál.

Zatímco někteří vojáci bosenských Srbů si udělali přestávku v nedělním obléhání Gorazde, jiní patrolojí horskou cestu, aby zabránili muslimským vojákům úniku a dosažení hlavního města Sarajeva, 50 mil na severozápad.

Poučení nejen z Mnichova

Tak máme na podzim hned dvě kulatá výročí. Jedno smutné, druhé radostné, Mnichov a 28. říjen. Druhé připomíná vznik samostatné Československé republiky, první její zánik. Souvislost mezi oběma daty není na první pohled zřejmá, ale je skutečností. Netvrdíme, že 28. říjen 1918 byl chybou a omylem. Zánik starého c.k. Rakouska-Uherska byl nevyhnutelný, i když tento fakt není možno hodnotit kladně. Bohužel si však svůj neblahý osud habsburské mocnářství způsobilo samo svojí nešťastnou národnostní politikou. To, že Čechové a Slováci využili situace a vyhlásili na sklonku světové války samostatnou republiku bylo jen logickým vyústěním vývoje. Problém spočívá v něčem jiném. Totiž v tom, jak první republika vlastně začala, jaká motivace stála u jejího vzniku.

Šestý den naší samostatnosti byl stržen na Staroměstském náměstí v Praze mariánský sloup. Následovalo systematické a plánovité ničení

Pokračování na str.5

Špinavý nástroj bolševiků

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Špína vždy vyplave na povrch! Zvláště je-li to špína bolševického původu. Že Klausova kuponová privatizace je špinavostí světového formátu, ze které mají největší prospěch komunisté a jim podobná sebranka, dnes vystupující nadutě v rolích sametových kapitalistů, je nevyvrátitelným faktem. Je známo i to, že nástrojem k realizaci tohoto velkolepého podvodu jsou různé "privatizační fondy" a zejména nejdržejší z nich Harvard Capital & Consulting. Za mnohamilionové částky bombardoval fond vědomí občanů denně v televizi i tisku svojí reklamou. Jméno Viktora Koženého, prezidenta HC&C bylo mnohdy populárnější než jméno prezidenta republiky. V očích občanů zůstalo čisté, i když na ně padl stín podivné spolupráce V. Koženého s bývalým příslušníkem StB a polistopadovým pracovníkem FBIS' (sametová

Pokrač. na str. 4

JAK NÁS LIBERÁLOVÉ CHTĚJÍ ODZBROJIT

Walter Williams
Conservative Chronicle, 6. dubna 1994

23. března - Filozof David Hume řekl: "Zřídka kdy se svoboda jakéhokoli druhu ztratí všechna najednou." Aplikujme tuto myšlenku na práva podle druhého dodatku, ale začněme debatou o nařízeních proti kouření.

Kampaň proti kouření začala napadáním práv k soukromému majetku, s velmi rozumnými žádostmi, jako je žádost o nekuřácké oddělení na letadlech. Osmělení tím úspěchem, bojovníci za zákaz tabáku provedli kampaň pro zákaz kouření při letech, kratších než dvě hodiny, pak při domácích letech vůbec, pak na letištích, v restauracích a v autobusech. Teď pracují na tom, aby bylo kouření zakázáno všude

Pokračování na str. 5

Rebelie populistů v Mexiku se horší

Plné uskutečnění NAFTY by mohlo být zmařeno kvůli revoltě, chudí Mexičané povstávají proti "globální plantáži". Tak bylo psáno koncem února.

Martin Mann
Spotlight, 28. února 1994

New York - Spotlight se tehdy dověděl z diplomatických zdrojů Spojených národů, že mexický prezident adoptoval tříbodovou strategii v situaci, kdy jeho země byla postižena šířícím se venkovským povstáním a zvěšujícím se odporem ve velkých městech proti podepsání Severoamerické úmluvy o volném trhu - NAFTA.

"Vláda veřejně oznámila zastavení bojů a volala po vyjednávání," řekl Victor Lazano Ortiz, argentinský referent veřejných informací, který se

Pokrač. na str. 4

STARONOVÁ METODA

Na přelomu minulého a nynějšího století lákávaly různé kočovné divadelní společnosti na svých plakátech diváky tučným nápisem "Nové dekorace! Bohaté kostýmy!" Nakonec jenom pár paravánů, čerstvě pomalovaných pestrými barvami a blýskavé prýmky, našité na starých kostýmech, to bylo vše, co bylo nové. Herecký soubor zůstal starý, i jeho repertoár! Ale občas to pomohlo. Divadelní společnost byla zachráněna a také principálovi nějaký ten zlatník do foroty zůstal.

Nedivme se, že k této metodě se uchýlili také mnozí představitelé našeho polistopadového období. Vždyť i nejvyšší náš principál sametové revoluce patří k "lidu divadelnickému". Proto se diváci z řad obecného lidu dočkali jenom nových dekorací a kostýmů. Proto si zprvu ani nepovšimli, že soubor, předvádějící storo-novou frašku, se až na těch pár prýmků na kostýmech příliš nezměnil. Principál byl však spokojen. Představení byla hojně navštěvována a zlatníky do kapsy spolku jen přšely!

V minulosti zavítal principál v městečku především k panu starostovi. A byla-li tam c.k. vojenská posádka, neopomenul hned potom zavítat k jejímu veliteli. Místní hejtman dostal volňásek do první řady, hned vedle pana starosty, a za to poslal houfek c.k. kmánů do místní hospody stavět jeviště. Mezi těmi se pak samozřejmě našlo i pár šikovných, kteří se ochotně zapojili při představení v komparsu. Vždyť to byl pro ně vítaný urlaub.

Těž naše polistopadová divadelní společnost si neopomenula přízeň vojenských pánů zajistit. Pro věčné časy. Nejvyšším velitelům zabezpečila pohodlná křesla v prvních řadách a byl zajištěn jak kompars, tak i potřebná klaka. Do čela armády postavila pro formu "dobromyslného mini-ministra" a ten se již postaral o to, aby v armádě náhodou nezůstal nějaký ten "pokrokář". Do armády přece odjakživa pokrok a volnomyšlenkářství nepatří. V té platí jen befe! a zas befe! Jediné, co dokázal pan mini-ministr změnit, byly štítky na čepicích. To hlavní zůstalo při starém. O kompars bylo postaráno, klaka byla též pohotově a všichni byli spokojeni. Až na diváky z řad obecného lidu. Na těch však přece nikdy nezáleželo. Vždyť šlo o to, aby byla spokojena místní honorace. Lid obecný tu odjakživa byl jen k tomu, aby přispěl svým grošem do kasy spolku!

Mini-ministr však brzy natolik vyčerpával zásoby svých slabých sil, že přestal stačit i na armádu, která rozpadem státu odhodila pořádný kus své obesity. Žádná tragédie. V záloze již byla připravena náhrada. Armáda se zmenšila a tak zákonitě musel nastoupit do křesla jejího ministra muž větší postavy. Aby to lépe vypadalo. V žádné operetě se přece nesmí opomenout postava čackého hrdiny, k jehož ztepilé postavě a růžolící tváři může shlížet divácký dav. Nevadí při tom ani nějaké to bříško, vypěstované dobrým bydlím. Vždyť jej před zvědavými zraky zakryje kostým! Ale to, co má hrdina skryto v sobě, to divák nevidí. Nikomu to nevadí. Jak by to tedy mohlo vadit v naší operetní armádě?

Lidu obecnému při svém nástupu nový armádní hrdina předestřel krásnou vizi nové armády. Armády, která bude oproštěna od všech zkosnatělých relikvií minulosti. S potěšením pak naslouchal bouřlivému potlesku předem připravené klaky. Jeho ústa byla plna demokracie (však mu také nekomunističtí vojáci z povolání nenadarmo říkají "Zlatoústý"), ale do jeho srdce nebylo nikomu dovoleno nahlédnout. V armádě našeho typu má přece i srdce ministra razítko "Přísně tajné!" Není však na světě tajemství, které by nebylo po čase odhaleno. Zde k tomu nebylo ani zapotřebí profesionálních špiónů, aby pravda vyšla na světlo Boží. Stačilo, aby se pár pamětníků vrátilo ve vzpomínkách o pár let do minulosti. Jen do března roku 1987! Ke IV. sjezdu "Československé strany lidové", v té době poslušně spolupracovnice vládnoucí KSČ. Zde ve svém proslovu k vybraným delegátům lidovců (kterých bylo, jako šafránu a kteří byli trpění vládnoucími

komunisty pro vytváření zdání demokratické plurality před světem) současný náš pan ministr obrany k otázkám vědeckotechnického rozvoje společnosti prohlásil doslova: "Nápravu současné nepřilíh utěšené situace lze spatřovat v zásadních strukturálních změnách celého našeho hospodářství, jejichž princip přesně a jasně vystihl s. L. Štrougal ve svém vystoupení na letošním lednovém celostátním aktivu k zabezpečení závěrů 4. zasedání ÚV KSČ; cituji: ... Významný rys přestavby hospodářského mechanismu spočívá v přechodu od dosavadního převážně administrativního řízení k řízení, v němž budou výrazně převažovat ekonomické metody a nástroje, a to na všech úrovních... Slova a vyznání nejsou měřítkem. Kritériem je čin a jeho výsledek. — Konec citátu slov s. L. Štrougala. — Proto se obracím i na nás, členy ČSL, s výzvou k důsledné realizaci socialistické politiky, tedy politiky preferující celospolečenské zájmy před zájmy individuálními, abychom nikdy nestáli na straně pohodlnosti, formalismu a alibismu, nebáli se rizika a abychom tak i my mohli dát naši ekonomice a společnosti to nejlepší, co v nás je." — Konec citátu slov br. Ing. A. Baudyše, CSc., nynějšího MO ČR.

Nyní je otázkou nakolik zachoval pan ministr ve svém srdci onen socialistický zápal. Zdá se, že plně. Jak jinak by mohl do funkce v armádě téměř nejvyšší tak důrazně prosazovat a se souhlasem nejvyššího velitele AČR i prosadit, důkladně Moskvou prověřeného a vyškoleného plukovníka, nyní samozřejmě již generála? Nevykvasil nám tím, díky nezměrnému úsilí pana ministra, v prý transformované armádě nový zárodek minulosti? Pan ministr je přesvědčen, že ne. Svůj výběr zdůvodňuje tím, že nikoho lepšího nenašel! Je další otázkou, zda vůbec hledal. V jiných případech se snažil přímo úsilovně, ale v obráceném gardu. Třeba u "Svobodné legie", organizace založené po listopadu 89 praporčíky a mladými důstojníky armády z řad původních nestraníků. To jest z řad těch, kteří nikdy v KSČ nebyli (neboť i tam bylo zapotřebí zdatných odborníků na práci, aby měli nomenklaturní velitelé čas na vodkou aromatizované večírky se sovětskými přáteli z okupační armády a nemuseli se zabývat nějakou prací u útvarů!), na rozdíl od těch nomenklaturních, kteří jsou sice nyní také nestraníky, ale své rudé knížky neodložili ze své vůle a pro odpor k rudé ideologii, ale na rozkaz, což je zcela něco jiného! "Svobodnou legii" se snažil protizákonně zničit již onen pan mini-ministr (jak by on, bývalý komunist - osmašedesátník a dizident mohl v armádě trpět nějaké demokraticky smýšlející pokrokáře!). Současný pan ministr této organizaci sice umožnil slyšení, ale tím to také skončilo. Rychle dal najevo, že nemá zájem o spolupráci s nějakou organizací, která přichází s konkrétními návrhy, založenými na principech deboleševizace velení a upřednostňování odbornosti a morálních kvalit. To by přece mohlo ohrozit pozice starých struktur, což pan ministr nemůže připustit. Zradil by tím zásadu "staro-nové metody". Ta vyžaduje jenom přemalování kulis, nové kostýmy, ale nikdy změny v komparsu! Ten musí zůstat nedotknut za každou cenu. Kde by jinak vzal nejvyšší principál v případě potřeby ke všemu ochotnou klaku?

Nezbývá nyní než se ptát, kam kráčíš armádo? Na tuto otázku si budou muset odpovědět občané asi sami. Pan ministr na zamýšlení nad takovými otázkami nemá čas. Musí především objíždět západní a hlavně post-komunistické země a hledat kontakty. Pokud z těch svých "spanilých jízd" něco přivezl, určité to bude přísně utajeno. Tak, jako byly utajovány v minulosti výsledky různých moskevských jednání. O stav armády však nemusí mít pan ministr starost. O poslušnost a klid se postarají nomenklaturní velitelé. Mají v tom dlouholeté zkušenosti. Co si však má myslet řadový občan, z jehož daní jsou veškeré ty staro-nové struktury v armádě živeny? Může mít v takovou armádu důvěru? Zvláště nyní, když v zemi našich bývalých okupantů začíná být zase rudě dusno?

Ing. J. Thuma a M. Frost

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny členy, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslání články. Zaslání rukopisů se nevracují. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Upozornění našim čtenářům

Při prohlídce našich knih jsme zjistili, že mnoho našich čtenářů dluží za předplatné více než tři měsíce.

Posíláme jim proto poslední upomínku a v případě, že předplatné nebude zapláceno, budeme nuceni dodávku novin zrušit.

Doufáme, že dlužící čtenáři nenechají k tomuto kroku dojít.

REDAKCE

Násilí, zmatek a smrt vlády v neděli v Gorazde. Bosenští Srbové souhlasili se zastavením střelby, ale hned nato znovu začali bombardovat toto bosenská město, plné válečných uprchlíků.

V neděli večer mluvčí Spojených národů v Sarajevě řekl, že Gorazde je bez obrany - bosenská armáda se zhroutila. Nejvyšší úředník Spojených národů v dřívější Jugoslávii, Yasushi Akashi se pozdě v neděli vrátil do Sarajeva a ujednal zastavení bojů s vůdcem bosenských Srbů, a odtažení vojsk z fronty, ale bosenští vůdci ve vládě po setkání s Akashim údajně ujednání zamítli.

Doposud není známo, co podniknou Spojené národy. Zdá se, že Spojené národy nebudou opakovat nálety. Srbské tanky se znovu přibližovaly k městu, a muslimští uprchlíci v panice utíkali do úřadovny Spojených národů a prosili o ochranu. V posledních týdnech bylo zabito nejméně 300 lidí, a 900 obyvatel bylo zraněno.

V americkém senátu byl projev názor, že by mělo být zrušeno embargo na dovoz zbraní bosenským muslimům, aby se mohli bránit, a aby Srbové a Milošević poznali, že nic nezískají používáním násilí.

■ DETROIT

Dr. Jack Kevorkian bude mít možnost v úterý poprvé přednést svůj případ před porotou. Během posledních tří let se tento lékař na penzi objahoval před četnými soudci právo na smrt nemocných ukončit svůj život s jeho pomocí. Právní zástupci říkají, že úterní soudní přelíčení bude "soud století".

"Porota může vždy volit, bez ohledu na převládající důkazy, osobu osvobodit," řekl Stephen Šafraňek, profesor ústavního práva na University of Detroit Mercy. A v tomto případě by to porota mohla udělat. Má-li právník Kevorkiana pravdu, "žádná porota nikdy neusvědčí Kevorkiana. V případě, který bude projednáván u soudu s porotou, je Dr. Kevorkian obviněn jako v několika předešlých případech, z porušení zákona státu Michigan o sebevraždě. V minulých případech Kevorkian prostě odmítl kooperovat s autoritami ale tentokrát otevřeně přiznal, že pomohl Thomasu Hydeovi spáchat sebevraždu vdechováním plynu ve svém autě. Hyde, 30-letý trpěl ALS - amiotropic lateral sclerosiss, nemocí lépe známou jako Lou Gehri's disease. Zemřel vloni 4. srpna.

Dr. Kevorkian, patolog, do července 1990 pomohl v sebevraždě 20ti nemocným. At' soud vyhraje nebo prohraje, Odyolací soud může rozsudek obrátit a rozhodnout, že pomoc v sebevraždě je nekonstituční.

■ LOS ANGELES

Thajský rybářský člun se 111 podezřívánými ilegálními přistěhovalci byl zadržen a odtažen pryč z vod Spojených států pobřežní hlídkou, aby cestující nemohli vystoupit na břeh. Spojené státy se snaží zabránit přistání nezákonných přistěhovalců, protože žadatelé o azyl mohou ve Spojených státech zůstat léta, zatím co se procesují jejich žádosti.

Úderný oddíl Burů svého stylu pozoruje bojovníka kmene Zulu během manifestace pro zulského krále Goodwilla Zwelithiniho v provincii Natal v Jižní Africe. Pravicoví úderníci slíbili svou oddanost králi.

■ ULUNDI, Jižní Afrika

Jediná připomínka, že toto město bylo scénou jedné z nejrozhodnějších událostí v historii kmene Zulu, je malý pomník na prašném kopci, který postavili Britové, aby označili místo, kde Britská říše přemohla Zuly v Bitvě Ulundi v r. 1879. Zahynulo tam 4,165 britských vojáků; jména jedenácti důstojníků jsou uvedena na pomníku. Na druhé desce je prostě napsáno: "údatným bojovníkům Zulu, kteří zde padli v r. 1879 v obraně starého řádu Zulu."

Ted', v Ulundi moderní doby, je ožiováno vidění starého řádu Zulu, za nějž ti bezejmenní bojovníci položili svůj život, v opozici k nové vládě, která má být zvolena v Jižní Africe.

"Zde nás porazili britští imperialisté. Zde leží popel království Zulu, je to zde, kde znovu vznikne království Zulu," řekl Mandla Phakati, místní úředník Inkatha Freedom Party náčelníka Mangosuthu Butheleziho.

Taková slova je často slyšet v tyto dny v Ulundi, malém moderním hlavním městě Butheleziho vlasti KwaZulu, který se snaží shromáždit protesty proti prvním africkým demokratickým volbám ve dnech 27.-28. dubna.

■ MUSCAT, Oman

Ízrael a jeho arabští sousedé začali v neděli konferenci o podílení se na vodních zásobách suchého Středního východu. Voda je tam vzácným zdrojem, a považuje se za další bod možného konfliktu v té oblasti.

Konference 41 národů, včetně Spojených států, Ruska a Japonska, je částí mírových debat Arabů a Izraelců. Ale ze čtyř zemí, zúčastněných na mírových debatách, pouze Palestinci poslali tým zástupců na konferenci. Syrie a Libanon schůzku bojkotují. A Jordán poslal jen jednoho pozorovatele.

Omanský zahraniční ministr Jusuf bin Alawi řekl, že Oman přednese přehled způsobů, jak dostat pitnou vodu z mořské slané vody. Takové odsolovací technologie po-

užívají suché, ale na olej bohaté země Perského zálivu, ale je příliš nákladná pro chudší země.

Organizace pro osvobození Palestiny v sobotu řekla, že utvoří agenturu k organizování, administraci a prezervování vodních zdrojů v

pásmu Gáza a v městě Jerichu na Západním pobřeží, až Izrael odtáhne, podle úmluvy o Palestinské samosprávě.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za zmiňnu adresy účtujeme \$3.00.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí slechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjějící. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

Špinavý nástroj...

varianta StB!) Wallisem. Rozumem neoplyvající občané viděli ve V. Koženém svého blahodárce, stejně jako jej mnozí bláhově vidí podnes ve Václavu Klausovi! Jak Klaus, tak Kožený, jsou pro řady občanů pokládáni za mecenáše, kteří jsou připraveni lidem naplnit kapsy lesklými zlatáky. Na námitky, že těmto samospasitelným podvodníkům jsou blízké jen jejich vlastní kapsy, málokdo dá. Stejně jako nikdo nechce slyšet nic o tom, že onen velkorysý finančník z HC&C je bezesporu sprážen s bývalou komunistickou nomenklaturou. Většinou lidé řeknou, že to vše jsou jen pomluvy.

Každá špina však jednou vyplave na povrch. Vyplavala i ta, která obklopuje Viktora Koženého a jeho HC&C. Vyšetřování kolem Wallisovy aféry se nepodařilo tak docela zahrát do autu, jak si mnozí sametoví politici včetně premiéra přáli, a začalo hrozit nebezpečí, že do toho spadne i Viktor Kožený a tím i jeho fond. A možná hůře než Wallis. A tak se Viktor náhle roznemohl tak, že není schopen dál řídit HC&H. On, který se ještě nedávno předváděl před televizními kamerami, jako nejzdravější a nejčilejší člověk světa. Inu, onemocnět může každý, i zdánlivě zdravím kypící sportovec. Přijde-li však taková nemoc právě v okamžiku, když je na cestě soudní obsílka, je to zajímavé.

A tak nejenom že se pan Viktor Kožený nemohl dostavit pro nemoc k soudu, ale také se vzdal funkce prezidenta HC&C. A v tichosti jej vystřídal JUDr. Ivan Králík. A tady máme to jádro pudla! Zde se vyvalila na povrch špina, skrytá za HC&C. JUDr. I. Králík byl členem představenstva fondu od jeho registrace, ale na veřejnosti se nikdy moc neukazoval. Tiše seděl v pozadí. V čemž se mu nelze divit. Ono by se asi mnohým lidem slavný fond HC&C znechutil, kdyby jej spatřili. Ptali by se co tam dělá takový nomenklaturní komunist, který více než 9 let v kanceláři prezidenta Husáka pilně pracoval pro soudruhy a dokonce vedl legislativní odbor Hradu. Z čehož vyplývalo zcela určitě i pevné spojení s StB a i sovětskou KGB! Divili by se asi také, jak je možné, že pracoval ve stejné oblasti na Hradě i po listopadu 1989 pro Václava Havla! A ptali by se, i na mnohé další věci. třeba na to, jak se slučovala práce na Hradě s funkcí v HC&C, které se víc než půl roku překrývaly. Možná by občané zajímalo, jak HC&C využil informace o kuponové privatizaci, které z Hradu měl takto z první ruky! S takovým člověkem v pozadí by byl HC&C moc důvěry slušných občanů nezískal. Proto asi pan JUDr. I. Králík po králičím způsobu zůstával skryt!

Pokud dnes někdo bude pochybovat o tvrzení, že HC&C je komunistickým nástrojem pro převedení privatizovaných firem do chapadel komunistické chobotnice, patřil by do ústavu pro těžce choromyslné. Je nesporné, že HC&C byl vytvořen jen pro toto a jen tak, aby realizoval nenasytné a veskrze podvodné plány komunistů! A je nepochybné, že HC&C je jen vrcholem pyramidy a že pod ním se skrývají další fondy, které jsou na něj navázány. Tak, aby to nebylo na pohled patrné.

Slogan HC&C říká: "Harvardské fondy jsou nejlepší!" Ano, jsou nejlepší - neokomunistickou privatizační firmou! A mají nejlepší kredit v očích vrchního organizátora privatizace Václava Klause! Proč asi? Inu, pan Klaus je přece ... (vypuštěno s ohledem na paragraf 102 sametově komunistického zákona!)...!!!

Rebelie populistů...

nedávno vrátil z Mexico City. "V soukromí zahrnuje úplatky místní vůdce a vedoucí muže ve městech."

"Prezidentův štáb tajně zkoumal možnosti "pozvání specialistů proti povstalcům z Izraele, aby všechny velitele rebelů odpravili, jednoho po druhém," dodal.

DIPLOMACIE?

Tito pozorovatelé řekli, že žádný z oficiálních pokusů o zastavení revolty mexických mas chudých a těch zbavených občanských práv, neukazovali žádný slib úspěchu.

"V tuto chvíli je ozbrojený boj zastaven, zatímco se vláda snaží přilákat k vyjednávání u stolu," hlásil Juan Carlos Iragorri, vydavatel týdeníků zpráv Latinské Ameriky La Semana, 15. února. "Ale boj o srdce a mysl mexických mas je čím dál prudší. A je jasné, že Zapatisté (rebelové) bitvu vyhrávají."

A potvrzení jeho pozorování přinesly zprávy o povstání Zapatistů z Puebla na jihovýchodě, z Michoacanu na západě a z dalekého severu, až ze Ciudadu Juarez na hranici Mexika se Spojenými státy.

"Ted' není žádného prolévání krve. Naše kádry, po bombardování víc než dvou tuctů elektrárn a vojenských vládních pevností, zachovávají přiměřenost," řekl mluvčí Zapatistů - EZLN - Armády Zapatistů pro národní osvobození. V hlavním městě také. Vláda je postrašena."

OPOZICE SE ROZHORLUJE

Ve skutečnosti však čelí Salinasova administrace nové politické hrozbě, horší než je ozbrojené povstání na jihu, jak potvrdily diplomatické zdroje.

15. února Cuauhtemoc Cardenas Solorzano, nejpobulárnější vůdce mexické opozice - který byl připraven o vítězství v prezidentských volbách r. 1988 donebevolajícím volebním podvodem a brutálním násilím - vedl pochod 70,000 stoupenců na Náměstí Konstituce v Mexico City, aby dodal ultimátum administraci Salinase.

"Vláda se musí hned ted' rozhodnout, bude-li mít v tomto roce poctivé volby nebo občanskou válku," křičel Cardenas za bouřlivého potlesku.

Jak informovaní pozorovatelé souhlasí, Mexiko od nepaměti nemělo "čisté" volby, ani nezažilo takové revolty v moderních dobách.

"Jestli nebude podvodně manipulovat počítáním hlasů, bude Salinas historii," řekl Lozano, "A také nechtěl bych se sázet, že NAFTA přežije."

Obrátí se elita mexické moci o pomoc k izraelským vyucovatelům, jako to udělaly v nedávných letech jiné korupční autokracie v Latinské Americe?

"Úderníci Mossadu (izraelské tajné služby) byli zaměstnání v Latinské Americe, v nedávné minulosti ve Venezuele, Kolumbii, Guatemale a Panamě, kde cvičili a vedli vražedné čety pro generála Manuela Noriegu, pro lordy kokainového kartelu a jiné klienty," poznamenal Issah Nakhleh, respektovaný děkan palestinských pozorovatelů Spojených národů, který často cestuje na jih od hranice.

Ale eventuelně téměř všude taktiky Mossadu - "tiché vraždy" - se nevyplatily, varoval Nakhleh, veterán - diplomat, slavně známý jako mezinárodní právník a dějepisec.

V Kolumbii kokainoví bilionáři, kteří najali žoldáky Mossadu, byli zastřeleni v bojích. Noriega je ve vězení. Vrchní velitelé žoldáků, jako gen. Pinhas Schachar, Col. Avi Weiss a Col. Mike Harari, dluží za své uniknutí v poslední minutě do Izraele pod ochranu, kterou obdrželi od CIA.

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zelí • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večeře jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Večce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$459.00
- VÍDEŇ..... \$439.00
- FRANKFURT..... \$419.00
- MNICHOV..... \$449.00
- PAŘÍŽ..... \$399.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen..... \$599.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské
ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od
1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu
Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky,
autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň,
Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

JAK NÁS...

kromě rezidencí, a později bezpochyby půjdou i za rezidencemi. Jejich agenda vyžadovala kampaň propagandy, aby obalamutili veřejnost lžemi a zkreslováním některých účinků kouření na zdraví člověka. Kdyby prohibicionisté byli hned ze začátku oznámili celou svou agendu, nikdy by byli nedosáhli úspěchu ani v úsilí o nekuřácké oddělení v letadlech.

To je přesně strategie, jaké používají členové lobby proti zbraním. Začnou s něčím velice rozumným, jako s pětidenní čekací dobou než je zbraň dodána, a omezeními na vojenské "útočné" zbraně. Lidé, kteří mají námitky proti takové mírné politice, jsou pak považováni za nemírné a bezohledné. Ale ta čekací doba je pouze začáteční salvou proti našim právům podle druhého dodatku. Další strategie je volání po udělování povolení majitelům zbraní. Pak budeme vidět zákaz mít zbraň doma, což bude vyžadovat skladování zbraní ve vládní zbrojnici. A pak zákaz soukromého vlastnictví zbraní. Jako tabákoví prohibicionisté, zastánci myšlenky " pryč se zbraněmi " seženou lidi, které komunisté nazývali " užiteční idioti ", aby jim pomohli vytvořit a rozšiřovat falešnou, v omyl uvádějící, propagandu.

"Williamsi", řeknete, "nejste trochu nespravedlivý v posuzování dobrých úmyslů lidí jako Sarah Brady?" Zkuste toto. Vyzkoumejte, zdali lidé, kteří jsou proti zbraním, by souhlasili s přidáním zákona Bradyové takovéto věty: "Ani kongres, ani státní zákonodárci neuzákoní žádná další opatření, upravující soukromé vlastnictví zbraní". Lidé proti zbraním by byli zaraženi, a to z velmi dobrého důvodu - ohrozilo by to jejich konečný plán zakázat zbraně vůbec.

Druhý dodatek k ústavě nám dává právo nosit zbraně, abychom měli "dobře řízenou milici" (ozbrojené občany, jež by bylo možno zavolat v případě potřeby). Lidé, kteří tomu dobře nerozumějí si vykládají, že to znamená Národní gardu, nebo podobnou organizaci. Ale zde je, jak George Mason, jeden z našich neopěvovaných, odpovídá na tuto otázku: "Pane, ptám se, co je milice?" Mason odpověděl: "Je to celý národ, kromě několika veřejných úředníků." James Madison řekl, "Zbraně v rukou občanů mohou být používány podle individuálního uvážení k vlastní sebeobraně." George Washington řekl, "Když jdou střelné zbraně, jde všechno ostatní, potřebujeme je každou hodinu."

Tvořitelé naší konstituce dobře věděli, že ozbrojení občané byli konečnou obranou proti vládní tyranii. Co se týče zločinu, Thomas Paine řekl: "Mírumilovná část lidstva bude přemohena ničemnými a opuštěnými, když zanedbají prostředky sebeobrany.. (ale), zbraně, jako zákony, odrazují a odstrašují útočníka a lupiče. Velká škoda by následovala, kdyby dobří lidé byli připraveni o používání zbraní."

Naši zakladatelé věděli, že vláda je předním zdrojem zla a útisku. Dnešní liberálové nás chtějí odzbrojit, aby mohli na nás uvalit svou zlou a tyranskou agendu. Boj proti zločinnosti je pouhou pohodlnou výmluvou k šíření jejich agendy. Nevím, co vy si myslíte, ale jestli uslyšíte, že Williamsovy zbraně byly odneseny, budete vědět, že Williams je mrtev."

Will you help
me understand
my dreams?

National Dream Hotline

April 29 - May 1

6 p.m. Friday -
midnight Sunday

For Live Call Interpretation
Call

417-345-8411

Nationally

708-788-0674

Locally

Sponsored by the

School of Metaphysics

Poučení nejen z ...

Denní Hlasatel 5
20. dubna 1994

soch P. Marie a sv. Jana Nepomuckého, vylupování svatostánků a fyzické útoky na kněze, ano, došlo i ke smrtelnému zranění duchovního, konkrétně v Hovoranech na Moravě. V Lidicích na dvoře Horákova statku byly demonstrativně spáleny kříže - na tomtéž místě, kde o třiadvacet let později zaduněly výstřely eses. popravčích čet. Bůh nebývá posmíván! Jestliže I. republika zahájila svou činnost s opačným heslem, byť nevysloveným, čeho se mohla dočkat? T.G. Masaryk často opakoval starý osvicenský výrok, že "státy se udržují těmi idejemi, kterými vznikly". Jestliže u zrodu I. republiky nebyla hned v zárodku vyloučena tato obrazoborecká idea, jestliže se do omrzení volalo "pryč od Říma", potom stála duchovně zcela na písku. Nic na tom nemění ani její výrazné klady, mezi něž nutno počítat fakt, že zůstala až do svého zániku demokratickým státem, což se o jejích sousedech říci nedá. Její duchovní kořen však byl od samého počátku vadný. Mnichov byl jen metafyzickou, přirozeně těžko vysvětlitelnou logikou této nastoupené cesty. Byli jsme všemi zrazení, tak se domnívali a domnívají dosud pamětníci osmatřicátého roku, zejména onoho osudného září 1938. Mají pravdu. Nebyla však zrada západních mocností jen připomínkou naší vlastní, národní zraedy před dvaceti lety? Náš národ tenkrát zradil Krista a Jeho sv. Matku. Lze se divit, že nakonec sám se dočkal zraedy.

Obě výročí jsou pro naši posttotalitní republiku varováním. Víme, že dějiny se neopakují, logika Božích mlýnů je však stále stejná. Náš národ, dostal skvělou příležitost naplnit po listopadu 89 stupnici hodnot, jakou hlásá Sv. Otec Jan Pavel II. V ní platí jako základní, že "být" je víc než mít. Přednost ekonomiky před morálkou, vzděláním a soc. péčí, která je zcela bezostyšně zdůrazňována z nejvyšších míst, opět svědčí o naší zradě, o nastoupení špatné cesty, na niž honba za penězi, majetkem a požitkem je tím podstatným a nejdůležitějším. Negativní reakce na velehradské zasvěcení národa Kristu skrze P. Marii svědčí o špatném svědomí v tomto směru. A možná i nejasném vědomí či podvědomí následujícího duchovního Mnichova.

Z katolického tisku: 1993

TRAMPSKÁ OSADA DÁLAVA - CHICAGO

pořádá

KLASICKÝ KYTAROVÝ KONCERT ve středu 20. dubna 1994

v auditoriu Havliček School
15th a Ridgeland Ave, Berwyn, IL.

UMĚLCI SVĚTOVÉ TRÍDY POPRVÉ V CHICAGSKÉ OBLASTI!

Světový virtuos na klasickou kytaru - ŠTĚPÁN RAK
ALFRED STREJČEK - význačný herec a hlavně recitátor

Začátek: 7:30 večer • Dar: 15.00 dol u dveří
12.00 dol. v předprodeji

a

TRAMPSKÉ JUPÍ v sobotu 23. dubna 1994

v sále Sokola Berwyn
6445 West 27th Place, Berwyn, IL 60402

Vystupují kamarádi od řeky Berounky a trampové
s tou chatou na skále nad řekou

MILON EKL a PAVEL KUKLA
(Duo EKGM)

ŠTĚPÁN RAK a ALFRED STREJČEK

Nečekaná a jedinečná Rakova světová premiéra klasických
trampských písniček!

Začátek koncertu: 8.00 hod. večer
• Kuchyně, bar otevřeny: v 6 hod. večer •
Dar: 12.00 dol u dveří - jinak v předprodeji 10.00 dol.

Počet míst na oba koncerty omezen - vstupenky lze včas zajistit u:
European Village, 6531 W. Cermak Rd., Berwyn, IL - tel. (708) 788-4500
T.O. Dálava - tel. (708) 656-6356 - informace, rezervace, předprodej

Zvukové kazety a CD vydané Duem EKGM a Štěpánem Rakem budou k
zakoupení! P O Z O R ! Natáčení na videokamery a zvukové natáčecí přístroje
na obou koncertech nebude bez výslovného souhlasu T.O. Dálavy povoleno!

—Srdečně zve T.O. Dálava a její dosud neodstřelený šerif - Eda Vedral—

PROTEKCE.

Napsal

BEDŘICH MORAVEC.

Dolan vracuje se volným krokem k oráčům, hovořil sám sebou: "Tak vida, jaká maličkost může člověku pomoci k místu! Bude-li se slečně v Hoříně líbiti, mohu dostat na zimu na zdejším panství trvalé místo. No, to není protekce. Musím promluvit s Emou."

"Pan adjunkt asi dostal vyhubováno k vůli nám," oslovil jeden z oráčů Dolana. "Ale my za to nemůžeme, pobízeli jsme dost, ale tahouni teď po jaru, když celou zimu nic nedělali, jako by měli olovo nalité v hnátech."

"Co vám napadá," usmál se Dolan. "Pan ředitel se o vás ani nezmínil."

"To je divné," řekl zas oráč, "bručívá vždycky."

"Ale lidičky, panu řediteli ostatně do vás nic není," řekl Dolan veselé. "Na práci dozírám já místo pana správce a panu řediteli jsme oba zodpovědní za hotovou práci a jak ji provedeme, to je naše starost."

Oráčů otvírali nad tou řečí oči i ústa.

"Takový pán kdyby se stal správcem," povídali si vracejíce se na poledne s potahy do dvora, "to by se to hezky sloužilo, ale takového správcem ředitel neudělá. Takhle ty staré bručouny."

II.

Ku konci dubna přijela Blanka v ředitelově kočáře. Jejím zjevem byli všichni v Hoříně překvapeni. Přiběhli všichni ke kočáru, aby ji uvítali, ale Blanka vystoupila z kočáru, jakoby o takové uvítání ani nestála a toto její chování bylo příčinou, že všechněm odumřela na rtech slova přivítání. Uvítání odbylo se tedy jen několika frázemi a poklonami a ředitelova synovkyně děkovala zdvořile sice, ale chladně. Patrně nic jiného nečekala nebo si snad jiného přijetí ve dvoře nepřála.

Blanka byla neobyčejný zjev. Postava byla přímo majestátní, měla obličej neobyčejně krásy, ale neobyčejnost ta spočívala v tom, že Blanka měla bohatý kaštanový vlas, který však leskl se do šeda a šedé bylo také její velké oko. Na obličejí jejím zrcadlil se zvláštní tah, který nebyl ani výrazem melancholie, ani flegmatismu, bylo to něco, co nebylo lze rozluštití prvním pohledem. Tajuplná hádanka, k jejímuž rozluštění bylo třeba času.

"Nemoc té dívky nevězí v těle, nýbrž v duši," pomyslí si Dolan, když se Blance představoval a ona vloživši do jeho pravice špičky své ruky, řekla chladně: "Těší mne."

Nepodívala se na něho, za to však Dolan dobře si prohlédl tvář ředitelovy synovkyně.

"Dáma velkoměsta," rozprávěl dále svoje myšlenky, když Žikanovi uváděl svého hosta do uchystaných pokojů. "Inedle jí omrzí náš jednotvárný venkovský život. No, mně je to jedno."

Odehazuje za svou povinností porovnával Emu s Blankou. Jaký to rozdíl v lidech! Proč nejsou všichni lidé stejní? Všeho, čeho se Emě nedostávalo, měla Blanka nadbytek. Něžná, zrovna k líbání stvořená ústečka Blančina byla pravým opakem širokých a neforených úst Eměčiných; a potom ty oči! No, ty nebylo možno ani porovnat!

"Jen jestli ta slečna z Vídně má také takové šlechetné srdce jako Ema," dokončoval Dolan myšlenky své vyvolané prvním dojmem. "Snad není ani možno, aby příroda do tak krásného těla nevkládala také krásného ducha a jenom jako naschvál nebo omylem strkala ho do těl nehezkých."

Toho dne se už s Blankou nesetkal meškaie celý den mimo dvůr, teprve u večere měl příležitost prohlédnouti si jí z blízka.

Ptala se paní Žikanová slečny hned, přeje-li si, aby jí jídlo bylo přinášeno do jejího pokoje, Blanka však rozhodně prohlásila, že nechce rušit domácího pořádku u správce a že bude jísti u společného stolu, jak tu bylo zavedeno. Dolan netušil, že slečnu zastihne u večere a dostavil se sem tedy, tak jak přišel s pole, ve vysokých botách, umazaný od hlíny; tonul chvíli v rozpacích, vzpamatoval se však hned, když slečna zvláštní pozorností

mu nevěnovala. Mluvila vůbec málo, teprve po večeri, když se jako obyčejně Dolan zabral do hovoru s Emou, účastnila se zábavy nějakým sem tam pronešeným slovem. Dolana prohlédla si důkladně, ale jen v takových okamžicích, když na ni nehleděl. Odpovídal-li jí, obestíral její obličej výraz naprosté netečnosti a Dolan nemohl z té její krásné tváře vyčísti nic, než ten nádech melancholie nebo tajemného smutku.

"Je nejen nemocná, ale také nešťastná," řekl si v duchu. "Je jí viděti na očích, že mnoho trpěla. Chladné její chování není výsledkem pánovitosti, že její strýc je editel a tatík radou."

To byl první dojem, který Dolan získal z bližšího styku s Blankou. Chtěl býti proti ní zaujat, chtěl na její odměřené chování odpovídati hrdostí, ale vzdal se toho úmyslu, vida, že to nejde a že k tomu nemá příčiny. Blanku uznal za zvláštní uzavřenou povahu a už byl s to odpustiti jí všechno.

"Odpovídal jí proto ochotně, když se ho pojednou přímo otázala: "Pane adjunkte, mluvíte německy?"

"Docela plyně, slečno," řekl ukloniv se.

"Já jsem sice Češka," hovořila svým chladným způsobem, "ale ve společnosti, ve které žiji, mám málo příležitosti k českému hovoru, tak mi bude leckdy některý český význam chyběti. Kdybyste tedy byl tak laskav — —"

"Račte se jen bez ostychu na mne ve všem obrátiti," řekl Dolan ochotně, "slíbil jsem panu řediteli, že vám budu po celé léto k službám."

Dolan se už ve své upřímnosti chtěl přiznat, že ho vlastně ředitel k vůli ní nechal do zimy v Hoříně, ale upamatoval se za vás, že Žikanovi o jeho úmluvě s ředitelem věděti nemají, proto vyjádřil svou myšlenku jinými slovy.

"Užila bych tedy hned vaší ochoty," řekla klidně a nečekajíc jeho přivolení, pokračovala: "Kdybyste mi zapůjčil nějaké knihy, aby mi na osamělých procházkách nebyla dlouhá chvíle."

"Mám dosti slušnou zásobu knih českých i německých, s kterou přes léto vystačíte," řekl Dolan. "Ostatně slečna Ema jistě ráda vás na procházkách bude provázeti", pravil, obrátiv se k Emě.

"Ale to se rozumí, slečno, sama byste v našich lesích zabloudila," souhlasila Ema ochotně.

"O to bych tedy slečnu prosila, bude-li mítí pro mne trochu pokdy," obrátila se Blanka k Emě.

"Naše Ema může si udělati volno, kdy chce," podotkla správceová. Dívky se potom umlouvaly o procházkách do okolních lesů. Dolan byl při tom jen němým posluchačem a odpovídal jenom, když se ho Ema tázala o nějakou radu. Blanka ho už vůbec neoslovila. Upozornil Emu na nejhezčí partie v zdejších lesích, poradil, aby vycházely slečny na procházku v ranních hodinách a před večerem, v těch dobách denních že je v lese nejkrásněji, když se les probouzí a zase usíná, mezi dnem že je v lese dusno a mrtvo, potom když přišla hodina, kdy obyčejně Dolan od správce odcházal do svého pokojíku, přál i dnes všechněm "dobré noci" a odešel. Po jeho odchodu začala Žikanová Blanku seznamovati s místními poměry, ale takový jalový hovor asi Blanku nebavil, neboť zdvihla se po chvíli a odešla také. Tak minul první den pobytu ředitelovy synovkyně v Hoříně.

* * *

Uplynul týden. Obě dívky vycházely ráno na procházku, vracely se k desáté hodině, Blanka pila čerstvé mléko a četla Dolanovy knihy. Obě jí uchystávala Ema. Blanka se za tu dobu ve svém jednání nezměnila, byla stále chladnou a zdrženlivou, tak že Žikanovi ani nevěděli, jestli se jí tu líbí nebo ne. Neušlo Blance, že se Dolan srdečně chová k Emě a častěji její oko spočinulo delší dobu na něm a zase svezlo se na Emu. Ale to dělo se vždycky v takových okamžicích, když Blanka věděla, že není nikým pozorována. Snad se jí zdálo podivným, že ten mladý a hezký muž je s to tak srdečně se chovati k tomu ošklivému děvčeti. Při tomto pozorování oživil na chvíli výraz jejího obličejí, jako by náhlá vzpomínka proletěla jí duší, ale v zápětí nabyl opět svého smutného nádechu.

Ku konci týdne přijel do Hořína ředitel Gruber, aby se synovkyně zeptal, jak se jí tu vede a jak je s jejím zdravím. Odvětila mu, že je tu spokojena a že se tu cítí jako doma. Také o krajíně prohlásila, že je krásná a romantická a poděkovala strýci několika zdvořilými slovy za to, že jí vybral k letnímu pobytu takové hezké místo. Ředitel uspokojen zase odejel.

Také druhý týden míjel v Hoříně za obyčejných po-

měru. Žikanovi i Dolan zvykli si zatím na zvláštní netečnost Blančinu ke všemu. Uprostřed týdne stalo se malé intermezzo, které se trochu lišilo od každodenního programu. Dolan dohlížel na lidi pracující u lesa, a dívky vyšly z lesa právě na tom místě. Snad Ema věděla, že tu Dolana zastihne. Dolan doprovodil obě dívky kus cesty ke dvoru, bylo jim také jíti přes potok na místě, kde nebylo lávky. Potok ovšem nebyl široký, Dolan přes něj překročil hračkou, ale dívky by se byly bez jeho pomoci neodhodlaly k překročení. A tu se stalo, že Dolan pomáhaje dívkám, nejdříve podal ruku Emě.

Snad chtěl Dolan vídeňské slečné dodatí odvahy, aby se nebála delšího skoku přes mělkou vodu, když se ho odváží slabší Ema. Jiného úmyslu neměl. Ale Blanka se zamračila. Patrně si myslela, že jí jako hostu náleží přednost.

Dolan hned za potokem vrátil se ku svým lidem a dívky šly ke dvoru po luční pěšině.

"Pan adjunkt je jistě hodný člověk?" začala hovořit Blanka.

"Tuze hodný," svědčila živě Ema.

"Chová se k vám velmi srdečně," podotkla Blanka.

"Ke mně?" podivila se Ema a celá v tváři zahofela.

"Myslím, že má pan adjunkt naději, že se jednou po vašení panu otci stane v Hoříně správcem," řekla Blanka a podívala se na Emu pohledem, který snad měl naznačovat, že slečna pochopuje situaci, poněvadž však předpoklad Blančin byl mylný, způsobil Emě jen bolest. Porozuměvši hned, nač slečna z Vidně naráží, zbledla, ale potom s klidnou svojí prostoduchostí Blance vysvětlila: "Mýlíte se, slečno. Tak mladí lidé, jako je můj otec, nedávají se na našem panství do pense. Ostatně pan Dolan nemá u nás ani stálého místa. Byl přijat jen na výpomoc loni na žně, když můj otec stonal a pan ředitel, váš pan strýc, nechal tu pana adjunkta přes léto, jistě jen z ohledu na mého otce, aby se mu choroba nevrátila. Rozumím vám dobře, co myslíte, ale vysvětlím vám hned, že ta věc není ani možnou."

Ema teď sklopila oči, ale povídala klidně dále, "Povím vám ještě více. Pan Dolan se chová ke mně srdečně, ale já jeho jednání rozumím. Nechce mi dát na jevo, že ho odpuzuje moje nehezká tvář. Několikrát můj otec, který jeho jednání přikládal takový význam jako vy, nadhodil mu, že by se za jistých okolností přimluvil u vašeho pana strýce, aby pan Dolan dostal definitivní místo na zdejší velkostatku, ale pan Dolan odmítl vždy rozhodně. Nestojí vůbec o žádnou přetěhu."

"Ale vy máte pana Dolana ráda," řekla Blanka hlasem, který byl mnohem vřelejší než obyčejně.

"Mám ho ráda, nemohu to zapírat; už proto ho mám ráda, že se ke mně chová jinak než ostatní mladí páni", odvětila Ema docela klidně.

"Ale on vás má také rád," pravila zas Blanka a zastavila se, aby mohla Emě hleděti v obličej. "Není možné aby vás nemiloval, vždyť se k vám chová tak něžně."

"Vidíte, slečno, to je právě jeho způsob," usmála se Ema pohlédnuvši Blance do očí. On miluje každého, bez rozdílu. Když si loni chlapec jednoho našeho oráče rozřízl nohu o sklo, on to umazané krvácející dítě odnesl do svého pokoje, ránu vymyl a ovázal, a měl toho chlapce s uspiněnou košilí tři dny ve svém pokoji, na svém lůžku a sám spal na pohovce, kterou mu moje matinka půjčila, a vidíte, takovou láskou miluje také mne. Kdybych byla hezká, ani by si mne nevšímal."

"To je tedy soucit, slečno," řekla Blanka a oči se jí rozšířily v nějakém neobyčejném rozčilení.

"Ne, slečno," řekla Ema usmívajíc se klidně. "Pan Dolan miluje každého a nejvíc toho, kdo lásky jiných lidí naprosto postrádá."

"Už vám rozumím, slečno," zvolala náhle Blanka vzrušeně a chopila Emu za obě ruce. "To je ideální láska. Ale vy jste při tom nešťastnou."

"Nejsem, slečno, zase se mýlíte," řekla Ema stále klidna. "Jsem úplně spokojena. Pan Dolan odejde na zimu jistě z Hořína, kdo ví, kam ho vítr a osud zavějí, ale já vím, že bude na mne vzpomínat, a to mi úplně stačí." Emě vstoupily slzy do očí.

"Slečno Emo, vy máte velikou duševní sílu," řekla Blanka a přitáhla dívku k sobě. "Vy nemůžete být v lásce své nikdy zklamána."

"To nemohu, je pravda," usmála se Ema skrze slzy. "Muž, kterého miluji, nechce mi proto nic slíbiti, protože se bojí, abych se někdy necítila zklamanou nedostatkem jeho lásky. Já mu rozumím, a za to ho také ctím."

"Ale pak je pan Dolan muž ryzího charakteru," trochu nedůvěřivě řekla Blanka.

"Je vzorem poctivého mladého muže," tvrdila Ema.

A najednou Blanka, jako by se zastyděla za to, že se správcově dceři zjevila v jiném světle než chtěla, pu-

stila její ruce, mlčky vykročila opět v před, a už se o té věci nezmínila.

Také Ema nesnažila se už nikterak více zavésti hovor tímto směrem, jenom byla ráda, že Blance hned na ponejprv řekla všecko pravdu, aby snad slečna neměla Dolana v podezření, že má s ní známost, aby někdy ulovil místo na velkostatku. Nechtěla, aby ani stín nějaké nepočestnosti na Dolanovi uvízl; tak ho měla ráda a tak si ho vážila. Co si o tom slečna Blanka pomyslí, zdaleka tu věc vůbec pochopí, na tom jí málo záleželo. Zachovala Dolanovi pověst nezištného člověka a byla v duchu ráda, že mu něčím posloužila, třeba on o tom nevěděl.

* * *

Uplynul tak květen, v polovině června začala v Hoříně senoseč. správce i Dolan měli plně ruce práce a tak Blanka byla odkázána jediné na společnost Eminu. Při jídle scházeli se ovšem všichni u správce jako dříve, ale bývali teď jen na krátko pohromadě. Dříve Dolan bavil dívky nějakou hodinu, ale teď přicházel ke stolu unaven a záhy odcházel do svého pokoje. Během času vpravil už Žikanovům všecka pravidla, jak mají s Blankou zacházeti a čeho je jí potřeba, věděl už, že slečna jeho intervence nijak nepotřebuje, ona sama, až na ty knihy, služeb jeho nežádala, a on se jí nevnucoval. Nikdy se také nezmiňovala sama o sobě nebo o svých domácích poměrech, naslouchajíc jen klidně, co Dolan vypravoval, a tak dospěl konečně k přesvědčení: "Ta dívka je živou hádankou. Je jisto že nechce, aby se jí kdo důvěrněji blížil, chce zůstat mezi námi osamělou, a naší povinností je, abychom přání jejímu vyhověli."

V tom směru také naznačovat paní správce, jak má se slečnou zacházeti, a celkem se mu všechno dobře dařilo. Dolan uměl každou svou myšlenku odít v příhodná slova a ta slova upravit tak, aby jim každý rozuměl, aniž by o nich musil hloubat. A tímto svým uměním zachránil slečnu před mnohou dotěrnou otázkou se strany Žikanových.

Blanka brzy vycítila, že za všecko pohodlí a za všechny ohledy děkuje Dolanovi, snad se o tom také zmínil ředitel Gruber za některé své návštěvy a soudila, že ten mladý adjunkt vlastně všecky ve dvoře svým duchem ovládá a musela se přiznat, že je poctivým, za jakého jí ho Ema označila, protože té své duševní nadvlády nijak ku svému prospěchu nevyužívá. Přes toto své poznání se však přece jen k Dolanovi ani o píď nepřiblížila, zachovávajíc proti němu chladnost a nesdílnost jako proti ostatním.

Častěji ovšem spočinulo teď tajemným smutkem omšelé její oko na Dolanovi, stalo se také častěji že Dolan takový pohled zachytil. Tajemná dívka v takových okamžicích pohledu svého od něho neodvrátila. Zdálo se vůbec, že žije dvojitý život. Jeden obyčejný v kruhu správcovic rodiny a jeden svůj vlastní duševní a mezi oběma těmi životy, že není souvislosti.

Dolan se vždycky tvářil, jako by toho jejího ztrnulého a zkoumavého pohledu neviděl a ohlédl se rychle jinam, aby Blanku neuvedl v rozpaky.

"Má zlatá, na mne nevyzkoumáš nic zvláštního," říkával si v takových chvílích v duchu. "Ty jsi asi prožila nějaký román, ale já jsem člověk jednoduchý. Život můj je jako otevřená kniha a nenašla bys v něm zajímavého nic."

* * *

Senoseč byla v plném proudu. Dolan trávil celé dny na lukách, oběd za ním správcová posílala, neboť bylo si se sušením sena třeba pospíšit, dokud trvaly suché a slunné dny. Počasí mohlo se každého dne změnit, při hořinském dvoře bylo luk mnoho, ale lidí ku práci málo. Rozdělil správce tedy dvorský lid na dvě oddělení; s jedním chodil Dolan na vzdálenější luka a s druhým Žikan sklízel luka bližší. A při tom se neustále pilně svázelo.

Jednoho dne projevila Blanka přání, že by se také ráda účastnila sušení.

"Trochu osvěžení by vám to přineslo, slečno," jistil Dolan.

Smluveno tedy, že Blanka s Emou půjdou ráno s Dolanem k lesu, protože správce dohlížel na sklizeň některé louky nedaleko lesa. K vůli děvčatům vyšel Dolan ráno později z domova. Trochu se hovořilo déle při snídání, trochu času vyžádala také strýže slečnina a přípravy, konečně však bylo všechno v pořádku, slečna Blanka byla oblečena v lehký letní šat, na hlavě měla slaměný širák a paní správcová přinesla děvčatům hrábě. Dolan už pobízel k odchodu, slunce stálo vysoko.

Když společnost vycházela ze vrat dvora, přitočil se malý hoch k Dolanovi a oslovil ho nesměle: "Pane adjunkt naše mamí dnes nemůže jíti na louku."

"Je nemocná, vid'?" řekl Dolan. **Pokračování příští středu**

SLABÁ PAMĚŤ JUDR. TOMÁŠE SOKOLA

Rádobykritika ochránce
totalitních nomenklatur ve
světle vlastních činů

»Mám právo se znepokojovat, že policejní prezident nestačí na svou práci,« prohlašuje exministr vnitra České republiky a dnes advokát »rychlzbohatlíků« či »odstavených politiků« JUDr. Tomáš Sokol na stránkách tiskoviny Rudé právo. Platí přece daně, jak připomněl v jedné televizní Aréně, a tak se coby občan může znepokojovat podle libosti...

Jisté, možnost vyjadřovat se k bezpečnostní situaci v našem státě nelze nikomu uprát. Pokud to však činí bývalý první muž tohoto resortu v české vládě (od podzimu 1990 do voleb 1992), dá se očekávat, že své znepokojení podepře argumenty. Na ty však pan Sokol jaksi pozapomněl. »Důkazy« o neschopnosti ředitele policie České republiky, jež uvedl ve svém dopise, který prostřednictvím sekretariátu Svobodných demokratů (OH) ing. Jiří Müller, Václav Žák a další pak rozeslali »pro jistotu« přímo na okresní policejní ředitelství, nelze totiž ani při nejlepší vůli brát vážně. O politické kultuře a serióznosti oné aktivity ani nemluvě.

V této souvislosti ovšem logicky uvažujícího člověka napadne něco jiného. Přesněji si položí pár otázek: Jak dokázal dnes kritizující JUDr. Tomáš Sokol ve funkci ministra vnitra ČR očistit sféru bezpečnosti České republiky od komunistických nomenklatur či bývalých aktivních »estébáků« a jejich agentů a zefektivnit práci resortu? V jakém stavu úřad přebíral od Tomáše Hradíčka a v jakém ho v létě 1992 po prohraných volbách předával svému nástupci Janu Rumlovi? A konečně, jak uspěl Sokol při obhajobě své »vnitrobezpečnostní doktriny« a kolik procent hlasů dostalo při posledních parlamentních volbách pod jeho vedením v tehdejší OH v Západočeském kraji?

(Na první dvě otázky budeme hledat odpovědi v následujících řádcích. I když, uvstali bychom, kdyby podal vysvětlení také pan exministr. Třetí otázku by měl zodpovědět on. A mohl by třeba i porovnat volební výsledky své »strany« v Západočeském kraji)

s ostatními kraji včetně hlavního města Prahy... Čtenáři si totiž zcela jistě rádi zpětně připomenou, jak »zabraly« na voliče výsledky práce páně Sokola, dají si je do protikladu s jeho image »komunistického bijce« a ze status quo v českém vnitru před rozdělením federace.)

Jak to tenkrát vlastně bylo, si už dnes málokdo pamatuje. Proto, než přejdeme k vlastnímu meritu věci a začneme si všimnout některých konkrétních faktů, zkusme malý výlet do nedávné historie.

Jak známo, po 17. listopadu 1989 se českým ministrem vnitra stal soudruh Hrazdřa, člen KSČ a do té doby předseda ONV Vyškov. Vzhledem k tomu, že v uvedené oblasti bylo jedno z center »akce NORBERT«, měl soudruh Hrazdřa v nomenklatuře komunistické éry dost vysoké postavení, a tím i úzké kontakty na StB a ministerstva vnitra. Čehož pochopitelně dokázal do června 1990 plně využít k zakonzervování starých kádrů a k zametání stop.

Jeho nástupce, chartista a bývalý disident Tomáš Hradíček na křesle ministra vydržel sotva pár měsíců: neměl pro to »žaludek« a na podzim téhož roku dobrovolně odešel. Fyzicky a psychicky téměř na dně. (Vzpomínám si, že jsem tenkrát za Občanský deník chtěl s ním udělat na téma »situace na ministerstvu vnitra a ve strukturách bezpečnosti« rozhovor. Kategoricky odmítl nejen mě, ale i kolegy z jiných novin. Údajně ze zdravotních důvodů, z očí mu však koukal strach.)

V té době na politickém nebi České republiky (a možná i naší federace, ba dokonce »celé Evropy«) zazářila »nová hvězda«: muž jedné věty, s jejíž pomocí vyzval na Václavském náměstí v Praze občany Československa k »postavení komunistů mimo zákon«. Vzhledem k tomu, že onou osobou byl prokurátor hlavního města Praha JUDr. Tomáš Sokol, jeho počín okamžitě přerostl do senzace. A pak už chybělo málo: stačila rezignace Tomáše Hradíčka a vlna veřejného mínění vynesla Sokola do funkce ministra vnitra České republiky. Lidé mu totiž věřili, doufali, že díky svému právníckému vzdělání a nekompromisním

antikomunistickým názorům udělá pořádek a očistí bezpečnost od »estébáků« a zprofanovaných živelů.

(Přiznám se, že jsem ho obdivoval též. V čase svého působení v Lidových novinách a později v Občanském deníku jsem s ním coby s městským prokurátorem spolupracoval například při prokazování trestné činnosti Mezinárodní organizace novinářů (MON), fandil jsem mu pro jeho odvážné prohlášení a má »maličkost« patřila k prvním, co mu gratulovali ke jmenování do funkce. S neochvějnou důvěrou, že je to ten pravý...)

Muž jedné věty

však zklamal. K tomu, aby to normální člověk postřehl, nebylo zapotřebí ani oněch požadovaných »sto dní hájení«. Už po několika týdnech úřadování i laik rozpoznal, že pan ministr naděje do něho vkládané zklamal. Nejenže neudělal pro očistu bezpečnostního aparátu nic, naopak se snažil po vzoru svého předchůdce soudruha Hrazdřy dokonat jeho dílo a zakonzervovat v resortu vnitra, co se dá. Za blahosklonné netečnosti tehdejšího českého premiéra Pitharta (dnes rovněž Svobodní demokraté-OH) a nerozhodnosti, nemožnosti či lhostejnosti poslanců České národní rady. O konkrétní příklady není nouze. A proto si v následujících kapitolách připomeňme některé z nich. Třeba zrovna ten nejohrovenější, kádrovou politiku tehdejšího ministra JUDr. Tomáše Sokola.

Při nástupu Sokola do jednoho z nejdůležitějších úřadů ve vládě ČR byly už karty díky soudruhu Hrazdřovi a dřívějšímu federálnímu ministrovi Sachrovi (Čs. strana lidová) rozdány. Šéfem České policie byl pan Zelenický, jeho kolegy pánové Šálek, Dušek, Tinka. V kuloárech se téhleté »partě« říkalo tzv. »Hradecká klika« a dosadil ji ještě v době své slávy Richard Sacher. Stejně tak jako JUDr. Pavla Hofmana, který od jara 1990 zastával funkci náčelníka Správy SNB pro Středočeský kraj a hlavní město Prahu (od podzimu 1990 byl velitelem, později ředitelem policie v Praze). A přestože po více než rok a půl se na »podivnou činnost« uvedených funkcionářů poukazova-

lo jak v tisku, tak i v ČNR, ministr vnitra zůstal hluchý a slepý. Naopak: v mnoha případech přešel do protiútoků, včetně soudních žalob...

(Například 27. února 1991 předvolal vyšetřovatel oddělení vyšetřování VB Prahy 1 do Bartolomějské ulice nadporučík Hyppius - nota bene dřívější vyšetřovatel StB - autora tohoto článku, kvůli »vysvětlení« ve věci novinářských příspěvků v Občanském deníku. Těch, které kritizovaly situaci v naší bezpečnosti a na českém ministerstvu vnitra. Obvodní prokuratura na podnět ministerstva vnitra a v zastoupení pana Šálka zahájila totiž trestní šetření pro podezření ze spáchání trestného činu pomluvy oné instituce. Důvod byl ovšem poněkud jiný: V dubnu 1991 major Federální informační služby - FIS - František Stárek řečený ČUNAS zbavil v Hradci Králové tehdejšího šéfa krajské úřadovny FIS Bažanta funkce a dosáhl, že na něj byla uvalena vazba. Pan Bažant toho dost věděl o »zajímavých praktikách« a ne zrovna čisté minulosti právě pánů Zelenického, Šálka a spol. Prý byl dokonce jimi v jisté době vydírán.

A hrozilo nebezpečí, že díky kontaktům s některými představiteli občanských komisí to od Bažanta ví i Pilous. Navíc »přísně utajované« informace o »kádrové« minulosti mnoha velitelů polistopadové Veřejné bezpečnosti, zveřejněné v první polovině roku 1991 v Občanském deníku byly pro Sokolovo ministerstvo vnitra velmi nepříjemné...)

Velitelé s temnou minulostí, to byl další »kámen úrazu« pana ministra JUDr. Tomáše Sokola. Nikoliv proto, že onoho »pavouka« zdědil či mlčky

Pokrač. na str. 9

toleroval. On totiž »novou kádrovou politiku«, zaměřenou na konzervování zprofanovaných nomenklatur a příslušníků StB v bezpečnostních sférách, přímo schvaloval a nekompromisně v rámci »profesionality« obhajoval. Příkladem je možné opět v této souvislosti uvést bezpočet. Připomeňme si proto některé z nich. Ty nejkřiklavější, dotýkající se v Sokolově éře (a možná i dnes) neuralgického bodu bezpečnosti, hlavního města Prahy a jejího nejbližšího okolí. (Podotýkám, že píšeme o čase minulém. Současnost zatím nemáme ještě plně zmapovanou. Zatím na ní pracujeme: jakmile ovšem onoho pomyslného »pavouka« dokončíme, okamžitě s ním čtenáře seznámíme...)

Tak bývalý náčelník politického odboru Správy SNB hlavního města Prahy a Středočeského kraje major Wengricht působil od jara 1990 ve funkci velitele okresní správy VB Mladá Boleslav. Pikantní na tom je, že tenhle pán byl prvním zástupcem plukovníka Bečváře (brzy po listopadu 1989 spáchal za desud plně neobjasněných okolností tzv. sebevraždu) a přímo mu podléhali političtí pracovníci jednotlivých Správ - metodicky řídil také všechny »politruky« OS SNB v Praze a Středočeském kraji. Jeho podřízený, zástupce náčelníka OS SNB Praha západ pro věci politické major Oldřich Kopp pracoval zhruba od stejné doby jako velitel OS VB v Praze 9.

Zástupce mu dělal podplukovník Jaroslav Šejvl, bývalý náčelník OS SNB na Praze 1. (Právě ten, který byl jedním z přímých organizátorů všech zásahů proti demonstrantům na Václavském náměstí v Praze od roku 1988 a hlavně se podílel na následném postihu osob včetně návrhů na propoštění »provinienců« ze zaměstnání, škol...) V okrese Praha východ působil coby velitel OS VB podplukovník Jan Plach, dřívější náčelník OS SNB Praha 9. (Tuhle funkci zastával přibližně od února 1977, předtím byl příslušníkem StB: v únoru 1990 jej na krátký čas jmenovali dokonce zástupcem náčelníka Správy hlavního města Prahy pro Úřad na ochranu ústavy a demokracie, později FIS, pak FBIS a dnes BIS). Na pražském druhém obvodu nastoupil jako velitel OS VB (a dodnes tam působí coby obvodní ředitel policie) kapitán JUDr. Navrátil, bývalý náčelník MO VB Václavské náměstí, »zasvěcené« veřejnosti známější pod názvem Školská ulice. Podpis tohoto pána, vlastně soudruha, nechyběl na žádném návrhu na potrestání za »přečin proti veřejnému pořádku« v souvis-

losti s účastí na »nepovolených« demonstracích v letech 1988 až 1989. Pochopitelně, že podepisoval a odesílal také dopisy školám a zaměstnavatelům zadržovaných demonstrantů, v nichž žádal peněžité tresty či »vyhazov« z práce... Dokonce v tehdejší tisku můžeme identifikovat prý onoho důstojníka, jak velí kolonám příslušníků VB při vyklízování Václavského náměstí.

(V této souvislosti si dovolím malé odbočení. Na ředitele policie druhého pražského obvodu JUDr. Navrátila se mi totiž vybavuje jedna vzpomínka. Dne 29. dubna 1991 jsem se vrátil dopoledne do Prahy a poblíž Muzea mě zastavila hlídka VB. Za dopravní přestupek přesněji překročení povolené rychlosti. Když policisté zjistili, že jsem novinář a píši v Občanském deníku kritické materiály o nedobré situaci v bezpečnosti, odpustili mě pokutu s dovětkem: Kdyby se dověděl Navrátil, že jsme pustili Pilouse, tak nás na hodinu vyhodí...)

Ale pokračujme dále: Dřívější náčelník OS SNB Praha 10 podplukovník JUDr. Kaše se stal zástupcem velitele OS VB Praha 10., jeho šéfem pak major Pavelka, v minulosti náčelník odboru pořádkové služby městské správy VB Praha. A funkci velitele této pořádkové služby VB v Praze převzal bývalý zástupce pana Kašeho na Praze 2 major JUDr. Brajer. (Mimochodem: v souvislosti s poručíkem Brajerem z MO VB Vinohrady, známým ze zákroku koncem sedmdesátých let proti Václavu Havlovi a herci Landovskému na báli v Ústředním domě železničářů nejde o podobnost čistě náhodnou. A vůbec už ne, pokud jde o onoho Brajera, který v létě roku 1991 velel jednotkám policie, jež měly udržovat pořádek při demonstraci Sládkovců u areálu Československé televize na Kavčích horách v Praze. Že to skončilo fiaskem a policie pod velením majora Brajera totálně zklamala, si možná někteří ještě pamatují.) Konečně, velitelem OS VB na Praze 4 byl jmenován podplukovník Fedorko (dnes plukovník a jeden z vedoucích funkcionářů pražského policejního ředitelství), kdysi, před 17. listopadem 1989 zástupce náčelníka OS SNB Praha západ.

(Laskavý čtenář si jistě povšiml, že jsme zatím »mapovali« pouze situaci v Praze v letech 1990 až 1991. Z prostého důvodu: velitelem a později ředitelem pražské policie byl od jara 1990 JUDr. Pavel Hofman. Člověk, který zhruba od roku 1983, tj. od skončení studia práv na Vysoké škole SNB byl náčelníkem MO VB na Praze 10

v Hostivaři a jež byl do vysoké funkce pražského ředitele »povznesen« federálním ministrem Sachrem, podle kruhů blízkých ministerstvu vnitra prý Hofmanovým švagrem. Ale, to není podstatné. Důležitější je, že odpovídal za kádrovou politiku v pražské policii, že veškerá jmenování byla ředitelem České policie učiněna na jeho návrh a odsouhlasena ať už aktuálně, či dodatečně, ministrem vnitra ČR. A vůbec možná nejdůležitější se jeví skutečnost, že JUDr. Tomáš Sokol a JUDr. Pavel Hofman jsou v dlouhodobém přátelském vztahu. Existují i konkrétní poznatky, že oba pánové mají také společné obchodní zájmy. Ostatně, bývalý exministr vnitra a dnes úspěšný advokát Sokol je právním zástupcem pana Hofmana. Nikoliv pouze v letošním roce. Uvedené vazby existují už mnohem déle...)

Mimo Prahu

ovšem v souvislosti se »zajímavým« a možná i »účelovým« obsazováním důležitých postů nesmíme však ani zapomenout na někdejšího náčelníka Správy VB Středočeského kraje pana plukovníka Houbu, který byl osobně zodpovědný za zásahy proti demonstracím, nařizoval proti jejich účastníkům sankce a vedl akci ve Všetatech (potlačení národní poutě k hrobu Jana Palacha 21. ledna 1989). Jestě před listopadem 1989 (a v podstatě až do dubna následujícího roku) zastával funkci hlavního velitele Veřejné bezpečnosti v ČSR, poté na chvíli zmizel, aby se později vynořil jako jeden z vedoucích činitelů České policie, tedy pod přímou ochrannou rukou pana ředitele Zelenického. (Při odpovědi na interpelaci poslance ČNR Jiřího Fiedora dne 5. srpna 1991 ministr vnitra JUDr. Tomáš Sokol k této záležitosti prohlásil: »Je velmi obtížné tuto situaci řešit, byl jsem však hlavním velitelem - tj. Zelenickým, pozn. autor - opakovaně ujištěn, že plukovník Houba bude přeřazen na nižší funkci«. Nikoliv tedy propuštěn, ale jako »nepostradatelný odborník« pouze uklizen kamsi do zátiší a většího bezpečí před »dotěrnými« šťouraly...)

Za zmínku v našem výčtu stojí i podplukovník Kašovský, někdejší náčelník OS SNB Praha 10. Ten se v únoru 1990 stal náčelníkem městské správy VB v Praze a pak přešel k panu Sokolovi na české ministerstvo vnitra jako velitel odboru prošetřování stížností, které bylo oprávněno rovně provádět kontroly výkonu služby a znalostí pracovníků policie.

StB v českém vnitra byl problém, který v uvedeném resortu kulminoval v roce

1991. A lze říci, že vedle zmíněného kádrového profilu velitelských míst byl v oné době nejjihlavější. O co šlo?

Rozkazem federálního ministra vnitra Sachra č. 16. z 31. ledna 1990 byla k 15. únoru 1990 zrušena Státní bezpečnost. Většina z těch, co pracovali v jednotlivých jejích správách, se od následujícího dne ocitli v zálohách. Ti nejvíc zkompromitovaní museli na základě rozkazu ze 17. května 1990 č. 63 o skončení služebního poměru pro svou příslušnost k StB odejít, ostatní zhruba k 1. červenci téhož roku nastoupili do Úřadu na ochranu ústavy a demokracie. Aby se v souvislosti s reorganizací a ustavením Federální informační služby opět ocitli v rezervách. K 1. dubnu 1991 byla část z nich, přesněji 460 příslušníků, zařazena na jednotlivé útvary ministerstva vnitra ČR.

(A tady vyvstává další velký problém: Proč přešli na české vnitra? V rámci rozdělení kompetencí byly přece resorty bezpečnosti v obou národních republikách naprosto samostatné a takřka nezávislé na federálním ministerstvu vnitra. A pokud by JUDr. Tomáš Sokol nechtěl, těžko by ho kdokoliv z odpovědných, tím méně tehdejší federální ministr vnitra Ján Langoš, donutil ony »estébáky« přijmout do stavu. Pokud kdy pan Sokol tvrdil cokoliv jiného, byla to pouze výmluva a snaha zakrýt skutečný stav věcí...)

Co dodat na závěr našeho ex-
pozé? Snad jen to, že jsme se snažili na několika konkrétních příkladech ukázat činnost advokáta JUDr. Tomáše Sokola ve funkci ministra vnitra České republiky. A konfrontovat ji nejen s jeho tehdejší »hrdinskou« větou o postavení komunistů mimo zákon, ale též se současnou kritikou jeho nastupce ve funkci. Myslím, že soudný čtenář si udělá o panu Sokolovi, jeho tehdejší ministerskou působností a jejími faktickými výsledky na poli bezpečnostní situace našeho státu a dnešní rádobykritikou vlastní úsudek.

(A ještě něco: většina údajů, uvedených v tomto článku, byla vesměs součástí několika interpelací poslanců v České národní radě. Pan ministr na ně tenkrát odpovídal, ovšem neuspokojivě. V mnoha případech poslanci jeho závěry odmítli a k odvolání ministra z funkce nezáhli z důvodů, že existovala obava z destabilizace v bezpečnostní situaci státu. Zejména od konce roku 1991,

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

K PRONAJMUTÍ:

5-pokojový byt s 3 ložnicemi v Ciceru, 2. poschodí, parkování zajištěno, vlastní topení. Nejraději starší manželé. \$450 měsíčně. Tel. (708) 652-4199.

PRONAJME SE:

5-pokojový byt v Berwynu, 18. ul. Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5510, Ext. ILD111 7 am to 10 pm 7 days.

HOUSE FOR SALE

Larger than it looks: 3 plus bedrooms, full finished bsmt., newer kitchen-brick bungalow. 9ft. ceiling and arched entryways. Could be in-law arrangement. \$131,900. Call Pam at (708) 963-2200 leave message in English.

PRODÁ SE

Woodlawn cemetery, part 23, Southland East Section, 2 lots, very reasonable price. Phone: (708) 795-6574 or 484-6075.

PRODÁM, 88 HONDU CIVIC LX, 4dr., FM/AM, A/C; Tel. 708-447-3195

Kde možno koupit HLASATEL:

- Mlnářik Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Brookfield (Minarik II.) Bakery
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- Auslin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage & Delicatessen
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- The European Village, Ltd.
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

Help wanted

HELP WANTED

Tool & Die Maker - Experienced for metal stamping company. Must speak English. Hub Mfg. Co., tel. (312) 252-1373.

Social Service Designee — Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5510, Ext. ILD111 7 am to 10 pm 7 days.

Hledám pomocníka na práci. Full + part time. Tel. (708) 749-1779.

MANUFACTURING MANAGER

To manage Slovakian non-ferrous metal Fabricating Plant. Great opportunity for experienced person fluent in Slovak and English. COLLEMAN INTERNATIONAL, INC. 2500 Commonwealth Ave. North Chicago, IL 60064. Contact: Paula Protine, Tel. No.: (708) 689-9090 ex. 203, Fax No.: (708) 689-0103.

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5504 7am to 10pm 7 days.

AUTOMATIC SCREW MACHINE

Exp'd. Brown & Sharpe set-up operator. Positions available days & eves. Apply in person: DUALL PRECISION 1300 National Ave., Addison, IL. Tel. 708-543-4243.

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE
The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

WASHINGTON

Vláda dala povolení lékařům zahrát krev šesti pacientů, kteří mají AIDS, aby viděli, jestli je to vyléčí -přes sžíravou kritiku metody, jež zabila prvního pacienta, který ji zkusil. Administrace potravin a drog řekla doktoru Kennethovi Alonso, že může provést zkoušku s malou, přísně pozorovanou skupinou, zdali hyperthermie - zahřívání

20 Necenzurované noviny 10 / 1994

kdy už se chystaly volby.

Rovněž tak část faktů zde použita už byla autorem tohoto článku publikována v průběhu roku 1991 až 1992. Pan JUDr. Tomáš Sokol několikrát písemně vyhrožoval s tresním stíháním, dodnes tak ovšem neučinil. A to přesto, že už uplynuly nejméně dva roky od tzv. spáchaní trestního činu...

Jiří F. PILOUS

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-2102, Ext. IL111 7 am to 10 pm 7 days.

SOKOLICE TÁBOR

KONAJÍ SVŮJ JARNÍ

RUMMAGE SALE

v pátek 22. dubna 1994
od 9 hod. dopoledne až do 1 hod. odpoledne
ve své sokolovně na 1602 So. Clarence v Berwynu, Ill.

*Prosíme naši veřejnost, aby přišla.
Jistě si tam každý něco pro sebe najde a
podpoří naše cvičence, kteří střádají
na Vsesokolský slet do Prahy.*

Děkujeme předem za Vaši podporu

-vm-

MALÍŘSKÉ PRÁCE VŠEHO DRUHU - rychle a kvalitně.
Tel. (312) 282-3443 po 7PM, (708) 484-3306.

Naše písničky nezahynou
Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

PRODÁM budovu s reštauráciou v Piešťanech. Volat Mr. Matúš, tel. 011-42-838-21187 nebo 22960.

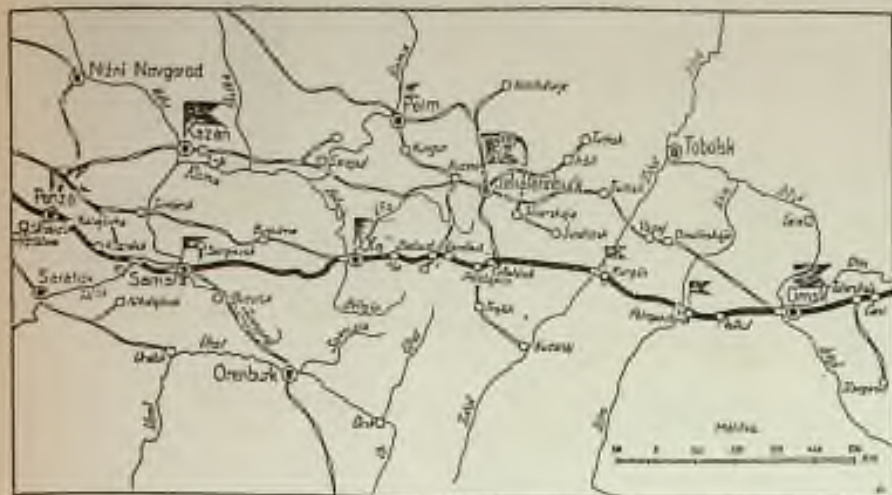
Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn
6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Pokračování z min. čísla

Mista, ve kterých byly
československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOJČAK

SIBIŘ.

Zas bude člověk člověkem

*Znáš nedělní to odpoledne,
když vedle tebe stesk si sedne
a na klín tichá vzpomínka?*

*Znáš jak je žiznivému v poušti,
když vak již vodu nevypouští
a daleko je k oáze?*

*Znáš zimní čas, kdy mrzne, zebe,
když s deštěm sniž jen dávná nebe
a vyhaslá jsou kamínka?*

*Znáš jak se cítí nevidomý,
když sám tak bloudí mezi domy
a bez pomoci, v nečase?*

*Znáš jak je opuštěným dětem,
když bez lásky jdou širým světem
a nevede je maminka?*

*Znáš situaci trosečníka,
když do člunu mu vodu vniká
a nemá sílu vzmužít se?*

*Znáš velkou bolest mladé ženy,
když čeká na den vytožený
a na zrození miminka?*

*Znáš jak je tomu, který čeká,
snad hodiny kdes na člověka
a v úzkosti oň zachví se?*

*Znáš poutníkovu trýzeň hladu,
když plného je u výkladu
a peněz v mošně necinká?*

*Znáš těžký úděl bezrukého,
když od mladého věku svého
a jen svou prací žíví se?*

*Odpovíš-li na vše ano,
pak i tobě bylo dáno
poznat žítí nů i líc,
pak bylo číslo a nic víc.*

*Až se čísla opět změň,
v řadu hodnot nad něž není
zas - dík Bohu, obětem -
bude člověk člověkem.*

František LILICH, Leopoldov 1958

Aby bylo naše vojsko uchráněno bolševických rozkazů a bolševické svůle, bylo již v lednu r. 1918 při demobilisaci ruské armády, ještě za přítomnosti prof. Masaryka v Kijevě, prohlášeno za autonomní část francouzské armády. Tímto rozkazem vymykalo se vlivu komisařů a přijímalo z nových zařízení v ruské armádě jen to, co bylo ku prospěchu a nepoškozovalo celistvost a způsobilost armády k boji. Přes to druhé divisi hrozilo nebezpečí, že bude zatažena do bojů jednotlivých stran. Jejím rajonem ustupovaly ukrajinské pluky Petljurovy a prosily o pomoc a za nimi postupovaly na Kijev oddíly Muravjevovy, kterým v jejich bolševickém zápalu nebylo nic svaté a které by nebyly dbaly ani Čechoslováků, kdyby v nich nebyly viděly disciplinovanou a svornou sílu. Odbočka Národní rady vydala rozkaz, nevměšovati se do ruských vnitřních poměrů a jediné toto heslo nás zachránilo od zbytečných ztrát a opakování toho, co bylo v Kijevě na podzim, kdy 2. československý pluk byl proti našim intencím Ukrajinci zavlán do Kijeva, aby pomáhal při potlačení bouří ukrajinských bolševiků, při nichž byl zabit jeden z nejlepších důstojníků 2. pluku, podporučík Hrdina. Po uzavření brestlitevského míru nemohli Čechoslováci v Rusku déle zůstat. Tento mír znamenal zraha našeho revolučního boje proti Rakousku ze strany Rusů, stavěl nám před oči buď trpkou exulantskou pouť kolem světa, nová utrpení a strádání anebo perspektivy nečekaného míru s Německem, který by ve své ukrutnosti nezadal jistě míru brestlitevskému... Zůstatí v Rusku, znamenalo by zraditi též všechny revoluční ideje československého národa a kromě toho vydati se na pospas vítězům.

Zbývala tedy jen francouzská fronta. Avšak ani tu úloha nebyla lehká. Pro všeobecnou anarchii, zničení drah a pro boje ve všech koutech země nebylo lehké dostat se tam. Nejpravděpodobnější byla cesta na východ, přes Sibiř. Na vyjednávání s bolševiky v prvních dnech nebylo ani času. Němci, vedeni ukrajijskými hajduky, postupovali tak rychle do Ukrajiny a Muravjev tak rychle ji vyklizoval, že se počátkem března 1918 československá vojska ukázala vlastně zadním vojem utíkajícími bolševiků.

Druhá československá divise se pohybovala na železniční linii Kijev-Bachmač a Kijev-Poltava. První divise, jdoucí pěšky, svou hlavou dostihla dne 5. března stanice Grebenky, kde měla očekávatí parostroje, které pro ni měla opatřiti na své cestě druhá divise.

V tutéž dobu stál jeden ešelon 6. pluku v Bachmači pod velením pomocníka velitele pluku plukovníka Blajerského, jeden ešelon 7. pluku pod velením kapitána Kadlce v Romodanově (linie Kijev-Poltava), jeden další ešelon 7. pluku dále na východ od Romodanova, pod velením velitele pluku plukovníka Smuglova. Němci spojení s Ukrajinci, hledíce od Minska odříznouti našim vojskům cestu, dosáhli Homelu, míříce zjevně k Bachmači.

Ježto Bachmač hrozil se státi osudným bodem pro náš ústup, velitel druhé divise generál Podhajský rozhodl se dirigovati ešelon Kadlcův z Romodanova do Bachmače k posile tamějšího oddílu. Tento ešelon dojel do Bachmače o půlnoci z 6. na 7. března a vstoupil pod velení plukovníka Blajerského.

Plukovník Blajerský byl typickým reprezentantem ruského velitele, jaké jsme měli tenkrát v našem mladém vojsku. Zastrášený katastrofálním zánikem ruské armády, chlebičkářsky se skláněje i před nejlaichtějšími direktivami našeho tehdejšího politického vedení, vstoupil hned do konfliktu s kapitánem Kadlcem, když tento poukázal na nutnost neohlížeti se na bolševiky »bojující« tenkrát po našem boku proti německé invasi a energicky zabezpečiti ústup našeho vojska rozrušením mostů, obsazením telegrafů a stanic, hemžících se německými špiiony, atd.

Nejvážnější překážkou pro Němce na trati Homel-Bachmač mohlo býti zničení železničního mostu přes řeku Desnu, vybuřovaného 50 km před Bachmačem. Plukovník Blajerský konečně přistoupil k mínění kapitána Kadlce a dne 7. března tam stojící malý oddíl 6. pluku byl zesílen oddílem 7. pluku (pod velením podkapitána Jungra) na 250 mužů a 8 kilometrů a nařizeno mu zničití most.

Němci den před tím se posunuli až do stanice Nizkovky, 30 km od mostu. Jejich síly v Homelu čítaly asi jeden pluk s dělostřelectvem. Podkapitán Junger dlouho nemohl vyplnit rozkaz. Překáželi mu v tom bolševici a železniční zřizenci, jimž bylo líto zničití tak velký most. »Válčení« rudé gvardy v tehdejší době stálo vůbec za podivanou. Jejich oddíly se skládaly ponejvíce z výrostků, směšně až po zuby ozbrojených, rozptýlujících se jako

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

20. dubna 1994 12 Denní Hlasatel

Čisté srdce se zastavilo

Nevydrželo. Nedokázalo se dál dívat jak komunisté v sametu opět ovládají České země. Dne 3. března 1994 se v dopoledních hodinách v německé nemocnici v Passau na věky zastavilo srdce českého Tyrtala, básníka, kytaristy a písničkáře, nezdravého buřiče a hlavně poctivého člověka, Karla Kryla.

Jeho kytara vždy zněla protestem proti všem totalitám světa. Jeho hlas bouřil proti rudým zlosynům. Slyz hněvu zaznívaly v jeho písních po osudném srpnu roku 1968. Jásotem zněla jeho kytara po listopadu 1989. Víval pád komunismu stejně radostně, jako celé zástupy poctivých lidí. A stejně jako oni byl záhy zklamán. Zůstal však svůj a nedal se koupit podvodnými dizidenty Václava Havla. Nebál se ve svých písních vyjádřit ostře svůj nesouhlas se sametovou obnovou vlády komunistických zaprodanců. Zůstal ryzím vlastencem a zklamání nad živě sametovým vývojem jej trápilo mnohem více, než kohokoliv jiného. Nikdy se nestal lokajem sametového panstva. Miloval svoji rodnou zemi, v níž mu nebylo dovoleno svobodně žít, miloval svobodu a pravdu. Tu lásku neprojevoval planými a veskrze lživými slovy, jako to dělá Václav Havel a celá řada dalších. Měl ji skrytu hluboko ve svém srdci. Zněla z jeho písní a slov.

„Otevři bratříčku vrátka, vedou k nebesům, k nimž kráčíš. Tam budeš obklopen těmi, které jsi miloval a ctěl. Již nebudeš potkávat ty, proti kterým jsi celý život bojoval. Ani ty, od nichž jsi se pro jejich špinavost musel odvracet. Ti patří do pekel. Tebe Tvé čisté srdce zavedlo do zahrad Božích.“

Vzpomeňte vážení krajané o dni svátečním zesnulého pěvce našeho národa Václava Kryla. I on byl ze svého domova vyhnán rudým terorem a dlouhá léta žil v exilu, kde i skončil. I on brzy pochopil, že veškerý ten polistopadový samet jen zakrývá novou expansi komunistů a jejich nový vzestup k moci. Byl stejně jako Vy zklamán a oklamán. Zůstane však nezapomenut. Všichni ti, kteří se dnes tak nestoudně honosí sametovými tituly a rozprodávají si mezi sebou naši zemi, budou dávno zavrženi, ale jeho písně budou i pak znít v nitru poctivých občanů naší rodné země i všech Čechů, ať budou kdekoli ve světě. Vzdejte čest jeho památce.

ing. Jaromír Thuma, Praha

vrabci při prvním nepřátelském dělovém výstřelu. O válčení neměl nikdo ani zdání. Map neměli. My ovšem též ne. Nejlepšími u bolševiků ještě byli bývalí němečtí zajatci. Tak vy- padali naši tehdejší »spojenci«.

Dne 8. března podkapitán Junger se dověděl, že se Němci přiblížili až do stanice Mě- ně (12 km od mostu). Zprávy líčící jejich síly od 1—3 praporů s jízdou a hlásicí, že mají úmysl postupovat proti nám, přiměly podkapitána Jungera ustoupiti napřed do Makušina, vesnice u severního konce mostu, a potom dokonce do stanice Bondarevky, 5 km za mo- stem, jež před ústupem přece jen se podařilo značně porouchati. Tento ústup může se zdáti přenáhleným a neodůvodněným. Jisto je, že kdyby byl ústup k Bachmači pokračoval tak rychlým tempem, bylo by bývalo nemožno zajistiti volný průjezd našich česlonů, které za- tím nepřetržitě projížděly.

Kapitán Kadlec v souhlase s plukovníkem Blajerským vypravil se večer se všemi zbývajícími vlastními silami do Bondarevky a převzal osobně velení. Dospěv tam, seznal, že situace našich, majících asi 400 bodáků s 10 kulomety, vzdálených na 39 km od Bach- mače, hrozila se státi kritickou. Na tom nic nezměnila ani posila jednoho děla, přivezeného v noci. Kapitán Kadlec požádal o posilu plukovníka Červínku, velitele 6. pluku, jenž mezi- tím převzal velení v Bachmači od plukovníka Blajerského, rozhodl se na druhý den osobně se přesvědčiti o pravdivosti znepokojujících zpráv, které se jen hrnuly. Vypraviv se dne 9. března ráno v 9 hodin na rychle sestaveném dělostřeleckém broněviku na výzvědy, do- stal se pod dělostřelecký oheň Němců, kteří stáli někde za Makušinem. Postupuje s posádkou broněviku v síle jedné roty k mostu, dělostřeleckým ohněm ustavičně rušil práce nepřítele, snažícího se most rychle opravit.

K poledni se vrátil do Bondarevky, kde se mezitím nahromadily znepokojující zprávy o německém obchvatu. Když ve 2 hod. odpoledne bylo hlášeno, že před hodinou silný ne- přátelský oddíl prošel vesnicí Jaduty směrem na Doč, situace se ještě zhoršila, neboť ne- přítel byl našim již v týlu. Bondarevský oddíl ujel těsně před Němci, dorazivšími již blízko Doče, a usadil se v Česnokovce.

Velení v Bachmači, neozvavši se ani jednou na výzvy kapitána Kadlce o pomoc, uvi- dělo teď konečně, že se situace stávala katastrofální. V tu dobu 1. divise se teprve na- kládala na vagoны v obvodu Jična-Priluky. Téhož večera plukovník Červinka nařídil kapi- tánu Kadlcevi, podniknouti druhý den ráno, po předchozím zesílení částmi 6. čsl. pluku, vý- zvědnou výpravu s konečným cílem mostu přes Desnu.

Tak došlo dne 10. března 1918 ke krvavému boji u Doče. Kapitán Kadlec vystoupil k 9. hodině z Česnokovky, doprovázen jsa po železnici jedním českým a jedním bolševic- kým broněvikem dohromady s 3 děly. V poledne narazil předními hlídkami na Němce, za- ujímající okraj vesnice a stanici Doč. Boj byl zahájen přestřelkou mezi Němci zakopanými na okraji vsi a 8. rotou 6. pluku. Kapitán Kadlec dav jí dispoice, obrátil se nazpátek k své hlavní části, vedené podkapitánem Jungrem. Tento, místo aby se byl zastavil v mo- mentu zahájení boje, posunul hlavní oddíl za hlídkami, rozvinuv jej v jedinou linii. Kadlec vída se tím zbaven možností volně disponovati částmi svého oddílu, byl nucen vrhnouti celek rázem frontálně proti Němcům. Veda osobně 10. rotu 7. pluku, nedbaje zvěsilého ku- lometného ohně Němců, přivedl celou linii v nezadržitelný pohyb kupředu. Mlužstvo na celé čáře přijalo s podivuhodným porozuměním tento příklad chrabrosti, a tak zanedlouho Če- choslováci zalehli na 600 kroků od Němců. Teprve zde začal s naší strany systematický boj, ale při tom byl kapitán Kadlec raněn do hlavy a musil opustiti bitevní linii. Naši po- kračovali v nástupu a vypudili Němce z okraje vesnice. Levé křídlo vniklo do nádraží a také odtud vybilo Němce houževnatě se bránící.

Bylo 5 hodin odpoledne. Vše zdálo se již vyhráno, ale naše vítězství bylo jen do- časné. Němci sice vyklidili nádraží, avšak část jich přece zůstala ve vodní nádrži. Něm- ci zasedli v této cihelné věži a svými kulomety kosili všechno, co se neopatrně ukázalo na nádraží. Přes to nechybělo chrabrých, kteří se ručními granáty na podnoží věže snažili vy- páčiti dvěře vodárny, avšak marně. Mezitím Němci obdrževše posily rozmnožili se na celý pluk a též ze západní strany kulomety začali obšťelovali nádraží. Naši odtud ustoupili a tím i všem ostatním, bojujícím s Němci mezi domy a stromy v ojedinelých hloučcích, dali popud k odehodu. Volání po linii »levé křídlo ustupuje« podlomilo rázem útočnou náladu. Vše se hnulo nazpátek. Nebyl to útek, lidé ustupovali volným krokem, ale bylo vyloučeno obrátiti je zase proti nepříteli. Jen kulometčící se pokoušeli krytí ústup. Byla to kulometná rota »kolt« pluku. Na bojišti zanechala dva kulometry. Situace nezměnilo ani zasažení do boje učebné komandy 6. pluku, která se rozvinula na pravém křídle našeho oddílu.

Dělostřelectvo obou stran pro průběh boje nepřišlo v úvahu, jsouc zaměstnáno vzá- jemným dělostřeleckým soubojem. K tomu ještě špatně mířené výstřely bolševických děl místo do Němců padaly do našich řad.

Němci nepronásledovali. Nemohli prostě. Přivykše míti co dělati s tehdejšími ope- retními vojsky sovětů, byli úderem vymořivšího se českého vojska příliš »potřepáni« a pravděpodobně náš ústup byl pro ně samouh překvapením. Druhého dne pochovali na 300 mrtvých. Ovšem i naše ztráty byly vážné. Okolo 100 ubitých, raněných a políhešovaných, tedy pětina bojovníků. Poslední ovšem též musí se čítati mezi ubité, neb žádná strana ne- dávala pardomu. Českoslovákům hrozila v zajetí šibenice a Němci v souvislosti s tím se báli nelitosti Českoslováků.

Po nerušeném ústupu náš oddíl se opět soustředil večer v Česnokovce pod velením podkapitána Jungera. Tomu poručil plukovník Červinka na druhý den při svitání zaujmouti obrannou posici asi 8 km před stanicí Česnokovkou.

Pokračování ve středu